

Mødet den 27. Februar 1908.

Fraværende: Filtenborg, Harald Jensen, Magnus Nielsen, Olesen, J. C. Petersen, Sabroe og Samuelsen.

1. (J. Nr. 9¹²—07). Anvisning af Afdrag stort 45000 Kr. paa **Indkvarteringsgodtgørelsen** for 1907—08.
Til Efterretning.
2. (J. Nr. 487- 07). Skrivelse fra Kirke- og Undervisningsministeriet med Approbation paa Oprettelsen af et nyt **Lærerembede**.
Til Efterretning.
3. (J. Nr. 507—07). Meddelelse fra Skoleudvalget om, at pens. Lærer J. Andersen, Odensegade 6, er antaget som Leder for Landsbyskoler, der besøge Aarhus i Sommeren 1908.
Til Efterretning.
4. (J. Nr. 527—07). Overslag over Havnens Indtægter og Udgifter i 1908—09.

Formanden fremhævede det glædelige i, at Indtægten ved Havne- og Bropenge stadig var i jævn Stigning, sidste Aar med ca. 20,000 Kr., og gennemgik derefter de enkelte Poster i Budgettet, som Udvalget indstillede til Byraadets Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse, dog for Konto 5 paa Udgiftsiden med de Ændringer, der i nær Fremtid maatte blive vedtaget ved en eventuel Klassificering af Kommunens Funktionærer.

Lottrup ankede over, at der paa Indtægtsidens Punkt 11 var opført 3000 Kr. som Afgift for elektrisk Lys til Benyttelse ved Losning udenfor de almindelige Arbejdstider. Han fandt det smaaligt at beregne denne Afgift, som gjorde Losning udenfor sædvanlig Arbejdstid endnu dyrere for Modtagerne, og som det sikkert vilde være i Havnens egen Interesse at stryge. Dernæst udtalte han sin Glæde over Havne- og Bropengenes Stigning og Haabet om, at den ny Havn, der vilde blive den bedste i Jylland, maatte medføre forøget Trafik paa Byen.

Formanden meddelte, at Spørgsmaalet om Afgift for elektrisk Lys til Losning om Natten ofte havde været drøftet i Udvalget, men at dette ikke havde fundet det heldigt at levere Belysningen gratis.

Rahr gjorde opmærksom paa, at Handelsstanden gentagende Gange efter Ansøgning fra Handelsforeningen havde opnaaet Lempelser. Det kunde ikke synes urimeligt, at der maatte betales for Belysning, som strakte sig ud over den almindelige Lossetid.

Lottrup pegede paa, at Losning om Natten i Forvejen var dyr, saa Modtagerne udsatte ikke Losningen til Natten for Lysets Skyld. Han vilde foreslaa, at Afgiften bortfaldt.

Simonsen vilde i denne Forbindelse rette en Forespørgsel angaaende Arbejdet ved den ny Havn. Der var nu i lange Tider ikke arbejdet paa denne, og det forlød Rygtevis i indviede Kredse, at Standsningen skyldtes Spekulation foranlediget ved Udstillingen. Det var beklageligt, at disse Arbejder, som tilsyneladende kunde udføres, laa stille paa en Tid, da en Mængde Arbejdere gik ledige. Rygterne var ikke modsagt fra nogen

Side, saa det kunde sikkert interesse at vide Grunden til Arbejdets Standsning.

Jakob Jensen maatte antage, at Hr. Lottrups Anke over Belysningsspørgsmaalet maatte bero paa en Misforstaaelse. De 3000 Kr. medførte ingen Ekstraindtægt for Havnen, idet de fuldstændig vilde medgaa dels til Strømforbruget og dels til Udgiften ved Tænding og Slukning. Brugen af det elektriske Lys blev stærkere og stærkere, saa det var ret rimeligt, at Havnen fik sine Udgifter dækket for den Belysning, der benyttedes ud over den ordinære Arbejdstid.

Grunden til, at Arbejdet med Opfyldningen ved den ny Havn var standset, maatte søges i, at Jordbunden, hvor Fylden skulde tages, var saa leret, at man med de vanskelige Vejrforhold slet ikke kunde arbejde. Udvalget og Entreprenøren var blevet enig om en Overenskomst, der sikkert vilde være tilfredsstillende for alle Parter. Sagkyndige Folk havde skønnet over Forholdet og var kommet til samme Resultat.

Til selve Budgetforslaget ønskede han at tilføje, at Udvalget havde besluttet sig til allerede nu at tage lidt med af 2. Afsnit. Saaledes vilde en Molearm med Hoved paa 225 Fod blive udført, og Stenskærmen vilde blive sat som Betonmole, hvorved den vilde blive stærkere og uden Tab af Materialier kunne flyttes, hvis dette engang i Tiden maatte blive ønskeligt. Endvidere havde man tænkt at bygge en Steumole paa 225 Fod ved den sydlige Side af Pieren. Disse Foranstaltninger for at gøre Indsejlingen bedre. Ved Slippen vilde der endelig blive sat 700 Fod Bolværk mere end tænkt, og af disse vilde man til de 100 Fod ved Slippens østlige Side forsøgsvis anvende Monier. At man turde gaa saa vidt, var fordi Pengefor-

holdene var særdeles heldige. De kalkulerede Beløb var endnu ikke medgaaet, og Indtægterne blev bedre og bedre. Det kunde bestemt forudsættes, at man kunde gaa langt ind i 1910 uden at maatte søge Laan.

Lottrup havde ikke misforstaaet Konto 11, men meget rigtig forstaaet, at det var Ekstra belysningen, der skulde betales. Han maatte vedblivende mene, at det var smaaligt at opretholde denne Afgift. Naar Handelsforeningen flere Gange havde indgivet Andragende til Udvalget, maatte dette altsaa endnu intet Hensyn have taget dertil.

Vestesen glædede sig over at høre om Udvidelserne ved Slippen, men vilde gerne vide, hvilken Dybde og Bredde denne skulde have, da dette maatte fastsættes, naar Bolværket skulde sættes. Han erindrede om, at der, da Planen i sin Tid blev drøftet, blev talt om, at man, hver Gang der skulde sættes nye Arbejde i Værk, skulde fremkomme med mere detaillerede Planer. Denne Fremgangsmaade vilde være saa meget mere heldig, som Slippens Dybde og Bredde efter den oprindelige Plan var lovlig lille. Endvidere kunde han ønske at vide, om Udvalget havde tænkt paa en Friskningskanal. En saadan vilde være særdeles heldig og savnedes meget i den gamle Havn. Belysningsvæsenet benyttede nu dennes daarlige Vand og skulde ogsaa benytte Vandet fra den ny Havn, saa det skulde gerne blive bedre. Maaske vilde Friskningskanalen ej heller være uden Betydning for Hyttefæde. I det hele taget var der fra den gamle Havn mange Erfaringer, der talte for at faa en Friskningskanal eller Sluse i den ny Havn.

Mikael Johansen forekom det smaaligt at tage Betaling for Belysningen ved Overarbejde.

Han syntes ikke, Havnen kunde være bekendt at opføre de 3000 Kr., og vilde gerne støtte Hr. Lottrup, hvis denne vilde stille Forslag om at stryge Afgiften.

Nørgaard kunde oplyse, at Handelsforeningen flere Gange havde forhandlet med Havneudvalget, som til sidst var gaaet ind paa det, Foreningen ønskede. Det var altsaa ikke ganske rigtigt, at Handelsforeningen havde faaet Afslag. Noget andet var, om al Belysning, hvad Foreningen havde slaaet paa, men ikke direkte ytret Ønske om, kunde blive gratis. Det vilde naturligvis være en Behagelighed, men paa den anden Side var der ogsaa noget, der talte for, at der maatte betales for en ekstra Behagelighed. Forøvrigt kunde han godt gaa med til at henstille til Havneudvalget ogsaa paa dette Punkt at vise Handelstanden Imødekommenhed. Han kunde slutte sig til de faldne Udtalelser angaaende det glædelige i Havnens Fremgang og over, at man allerede var i Gang med 2. Afsnit, som først vilde give Havnen den rette Værd. Med Hensyn til Overenskomsten mellem Entreprenøren og Udstillingen kunde han slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelser.

R a h r maatte berigtige forskellige Udtalelser. Handelsforeningen havde kun søgt om Lys over hele Havnen i den Tid, der kunde siges at være almindelig Arbejdstid. Han kunde ikke forstaa d'Hr. Lottrups og Mikael Johansens Forlangende om gratis Lys udenfor Arbejdstiden. Hvis en saadan Indrømmelse skulde gøres, var der ingen Grænser for, hvad Havnen skulde yde.

Jakob Jensen kunde oplyse, at Slippen oprindelig var tænkt 20 Fod dyb; men at man

nu havde tænkt at uddybe den til 22 Fod, og at denne Dybde endda senere kunde forøges.

Lottrup kunde mærke, at Hr. Rahr var Medlem af Havneudvalget. Dette var karrigt, naar Borgerne ønskede et eller andet. Det hele drejede sig kun om en Bagatel for Havnen, saa han vilde stille Forslag om, at Afgiften for elektrisk Lys udenfor den sædvanlige Arbejdstid bortfaldt.

Mikael Johansen tvivlede om, at Havnene i København og Hamborg opkrævede en saadan Afgift, og maatte udtale sin Forbavselse over, at Handelsforeningen skulde anmode om enhver Smule Indrømmelse fra Havnens Side.

Han forespurgte, om man tænkte paa at opfylde Kravet fra Beboerne af Kystvejen om at faa de grimme Kornskure bort. Ejendommene ved Kystvejen sank i Værdi paa Grund af disse Skure, som særlig ved Sommertid udsendte en fæl Stank. Da Spørgsmaalet om Skurene sidst var fremme, blev det hævdet, at man skulde værne om Handelens Interesser, og nu kunde man ikke engang vise Imødekommenhed mod Handelsstanden ved at afskaffe noget Smaatteri som den Belysningsafgift.

Vestesen ansaa ikke Besvarelsen om Dybden i Slippen for fyldestgørende. Det, han ønskede at vide, var, om Dybden i Slippen kunde blive den samme som ude i Havnebassinet. Af Hensyn til de mulige større industrielle Foretagender ved Slippen maatte denne absolut have samme Dybde som Havnebassinet, hvad den vist kom til at mangle nogle Fod i. Man vilde sikkert fortryde, om man for at spare paa Pælenes Længde slog af paa Dybden.

Jakob Jensen troede, at Handelsstanden

vilde betakke sig for at have Hr. Mikael Johansen til Talsmand, naar Hr. Johansen vilde have Kornskurene bort, mod at Belysningen blev gratis. Slippen manglede ganske vist 2 Fod i Bassinets Dybde, men kunde udvides til samme Dybde.

Mikael Johansen havde ikke omtalt Kornskurene i Forbindelse med de 3000 Kr. Skurene maatte bort, ogsaa fordi det nu snart ikke mere var muligt at faa Pakhuse i Byen lejet ud.

Nørgaard var glad ved at høre, at Udvalget tænkte paa at gøre Slippen dybere, og henstillede, om den ikke straks kunde uddybes til samme Dybde som Bassinet.

Formanden hævdede, at Arbejdet ved Havneudvidelsen ikke havde været og ikke i Aar vilde blive standset af Hensyn til Udstillingen, men at det kunde fortsættes langt hen paa Efteraaret. Naar man ikke kunde gaa med til at stryge Afgiften for Belysning ud over den sædvanlige Tid, var det ikke for Pengenes Skyld; men fordi man frygtede for Misbrug. Skurene var opført efter Ønske fra Handelsstandens Side og kunde næppe undværes, før den ny Havn blev taget i Brug. Desværre kunde man endnu ikke føre Banespor ud til dem. Han kunde ikke forstaa Hr. Mikael Johansens Argument om Pakhusene, da det var Pakhusplads ved Havnen, Købmændene ønskede, og den kunde ikke erstattes ved Pakhuse inde i Byen. Spørgsmaalet om yderlig Uddybning af Slippen skulde han gerne forelægge Udvalget.

Simonsen maatte antage, at der alligevel havde været noget om Rygterne angaaende Standningen af Arbejdet ved den ny Havn; men det glædede ham, at Sagen var blevet ordnet. Han troede, at Hr. Mikael Johansen gjorde Grund-

ejerne ved Kystvejen en daarlig Tjeneste, idet det ikke var i disses sande Interesse at fortælle, at Stanken fra Skurene forringede Ejendommenes Værdi. For Resten var Lugten fra Skurene saa svag, at den aldeles ikke kunde genere nogen.

Nørgaard gjorde gældende, at det fra sagkyndig og uinteresseret Side var blevet hævdet, at Arbejderne med Opfyldningen ved den ny Havn kun af Hensyn til Vinteren maatte ligge stille. Den Overenskomst, der var blevet indgaaet, tog ogsaa Sigte paa den Standsning, der nødvendigvis maatte komme i 1909.

Mikael Johansen hævdede, at ikke alene Ejerne af Pakhusene, men ogsaa Vognmændene led Tab som Følge af Kornskurene. Der var mangfoldige Gange klaget over Stanken fra disse Skure, og Hr. Simonsen kunde næppe afgøre, hvad der var i Grundejernenes sande Interesse eller ej.

Overslaget vedtoges med de Ændringer, der ville blive en Følge af det under Behandling værende Forslag til Lønregulativ for Kommunens Funktionærer.

5. (J. Nr. 6^e—07). Skrivelse fra 8. Regiment af 5. d. M. med Forslag om, at Stillingen som **Portner ved Fodfolkaskasernen**, der for Tiden indehaves af en tjenestegørende Underofficer, ændres saaledes i Henseende til Lønning, at den kan overtages af en pensioneret Oversergent, uden at dennes samlede Indtægt bliver ringere end 1500 Kr. aarlig.

Indkvarteringskommissionen anbefalede den foreslaaede Ordning, der vil medføre en Merudgift for Kommunen af 406 Kr. aarlig.

Formanden udtalte, at Ændringen, skønt ret lille, vilde medføre en Udgift for Kommunen paa 406 Kr. Kommissionen havde dog ment det bedst at anbefale den fra Regimentet fremkomne

Anmodning. Regimentet ønskede ikke mere Posten besat med en tjenstgørende Underofficer, og saa maatte Lønningen sættes noget højere. Forandringen kunde desuden siges at være i Kommunens Interesse, da Kommunen ejede en betydelig Del af Bygninger og Inventar, og det derfor vilde være af Betydning, at Posten blev besat med en paapassende Mand.

Jul. Andersen kunde anbefale Indstillingen. Naar man erindrede, at Kasernens Vedligeholdelsesbudget balancerede med om ved 10,000 Kr., vilde man indse, at det vilde være betydningsfuldt at have en paapassende Mand paa den omhandlede Plads. Udgiften derved vilde ikke betyde meget i Sammenligning med, hvad et daarligt Tilsyn kunde koste.

Byraadet vedtog under Forbehold af Indenrigsministeriets Approbation at tiltræde den foreslaaede Ordning.

6. (J. Nr. 510—07). Fra Amtet var modtaget til Erklæring et Andragende fra Aarhus Haandværkerforening om kgl. Stadfæstelse paa Fundats for et af Købmand **Hans Broge** oprettet Legat paa 10000 Kr. for værdige trængende af Aarhus Haandværkerstand.

Byraadet fandt intet mod Fundatsen at erindre.

7. (J. Nr. 509—07). Fra Amtet var modtaget til Erklæring et Andragende om kgl. Stadfæstelse paa Fundats for et af **Slagtermester Th. Jørgensen og Hustru** oprettet Legat paa 6000 Kr. for trængende Haandværkere eller disses Enker i Aarhus.

Byraadet fandt intet imod Fundatsen at erindre.

8. (J. Nr. 508—07). Fra Amtet var modtaget til Erklæring et Andragende om kgl. Stadfæstelse paa Fundats for »**Bødkermester Jens Bertelsen**

og **Hustrus** samt **Købmand Rasmus Knudsen og Hustrus** Legat« paa 10000 Kr. for trængende Haandværkere og disses Enker i Aarhus.

Byraadet fandt intet mod Fundatsen at erindre.

9. (J. Nr. 21—07). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Fastsættelse af Byggelinien for **Set. Olufsgade**, hvorved denne udvides 1 Alen ved Mejlgade.

Nørgaard kunde anbefale Ændringen, som kun var lille, og som gik ud paa at gøre Set. Olufsgade 15 Alen bred ved Mejlgade, hvor den nu kun var 14 Alen.

Vedtoges.

10. (J. Nr. 2—07). Ansøgning om Dispensation fra Bygningslovens § 21 m. H. t. 2 af Nybygningerne i **Komplekset Nord** for »Skansen«.

Formanden kunde oplyse, at den ved sidste Behandling af Sagen omtalte Stald kun var en Cyklestald og derfor ikke kunde fremkalde nogen Betænkelighed.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at der ikke vilde blive bebygget en større Del af Arealet, end den første Tegning udviste.

Anbefales paa de af Sundhedskommissionens Flertal foreslaaede Vilkaar.

11. (J. Nr. 11^b—07). Købekontrakt med Tømrer Chr. Christensen angaaende en **Villaparcels** ved Artillerikasernen paa 1600 □ Al. à 1½ Kr. pr. □ Alen. Godkendtes.
-